

Био је то покушај да се учини мали, али важан корак ка обнови српског кодекса. Ка поновном успостављању минимума пристojности у јавном животу и одговорности према заједници којој се припада. Да се утврди: што неко има већу симболичку тежину или више место у хијерархијама заједнице, његове обавезе и одговорности су деликатније, под строжом проценом.

Ако је неко својим речима или чином иступио из одговорности у заједници, не можемо се понашати као да се ништа није догодило, па био он председник владе, епископ или спортски јунак, свеједно. Не смемо се олако односити према својим симболима и вредностима, према својим жртвама и ранама, јер бисмо тако угрозили заједницу предака, савременика и потомака, заједницу успомена и нада, без којих нема народа ни нас у њему.

Зато сам написао [текст о „годишњем одмору” Новака Ђоковића у Хрватској](#) , за који се он одлучио баш у време када је у тој земљи [хистерично прослављана](#)

20. годишњица од масовног протеривања и убијања Срба из Српске Крајине. Као поштовалац тог младог човека и спортског хероја, те личности чија симболичка снага далеко превазилази оквире данашњег спорта и индустрије забаве, и сада сматрам да је самостављање Новака Ђоковића директно у функцију хрватске пропаганде врло озбиљно кршење српског кодекса и елементарне пристojности. У крајњој линији, глуп и штетан потез. Желео сам да га опоменем, као што бих опоменуо пријатеља, брата или сина.

Схвативши сву тежину прекршаја, био сам и остао врло забринут помишљу како би се то могло одразити на његов даљи спортски и животни пут. (Немојмо заборавити да су и Ана Ивановић и Јелена Јанковић биле српске спортске хероине првог реда, а онда су се у марту 2009, ужасно лакомислено, сликале са Вилијамом Клинтонем, бившим америчким председником, који је тачно десет година раније криминално бомбардовао њихову

Да сачувамо Новака за Србију и Србију за Новака

Пише: Бранислав Матић
понедељак, 31 август 2015 09:20

земљу.

Постале су део пропагандне релативизације његовог ратног злочина над Србијом и повредиле су милионе својих суграђаника, живих и почивших. После тога, запањујућом брзином, за мање од годину дана, и Ивановићева и Јанковићева сразале су се до бледих копија самих себе, и у играчком и у сваком другом смислу.)

Ботови, пацијенти и корисни идиоти

Текст о Новаковом „годишњем одмору у срцу "Олује"” пренет је у скоро свим балканским протекторатима и изазвао лавину коментара. Мене су занимали [они српски](#), јер је ово расправа у кући. Скоро две трећине тих коментара било је врло квалитетно и озбиљно, с пуно такта и добронамерности према Ђоковићу. Преовладавали су непријатна изненађењем, повређеношћу и рођачка забринутост. Добро су разматрана и идеолошка „правила игре” у свету данашњег врхунског спорта којима Новак Ђоковић несумњиво мора да се прилагођава, и то на начин који нам се, понекад, не може свидети.

Да сачувамо Новака за Србију и Србију за Новака

Пише: Бранислав Матић
понедељак, 31 август 2015 09:20

Да сачувамо Новака за Србију и Србију за Новака

Пише: Бранислав Матић
понедељак, 31 август 2015 09:20

